

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 10Cb/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120420777
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Svrčková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2021:6120420777.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Renátou Svrčkovou v právnej veci žalobcu : POMO, s. r. o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, 010 01 Žilina, IČO : 52 756 904, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., so sídlom Závodská cesta 3911/24, Žilina, IČO: 36 864 455 proti žalovanému : Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava ,IČO : 00 151 700, o zaplatenie 223,60 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie sumy 30,-eur **z a s t a v u j e.**

II. Žalovaný **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 193,60 eur, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Súd žalobu v časti o zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 223,60 eur od 10.06.2020 do 11.12.2020 a úrokov z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 193,60 eur od 12.12.2020 do zaplatenia **z a m i e t a.**

IV. Žalobca **m á** voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou postúpenou z Okresného súdu Banská Bystrica Okresnému súdu Žilina dňa 12.01.2021 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 223,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 223,60 eur od 10.06.2020 do zaplatenia a nahradiť trovy konania.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 11.03.2020 došlo v Žiline k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky I. E., EČV: F., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. XXX, XXX XX Q. (ďalej poškodený). K vzniku škody došlo prevádzkou motorového vozidla Y. M., EČV: M., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Žalovaný uvedenú poisťnú udalosť eviduje pod č. XXXXXXXXXXXX. Poškodený nechal poškodené motorové vozidlo za účelom vykonania jeho opravy odviezť do autoservisu, na čo bezprostredne nadväzovalo uzavretie zmluvy o nájme dopravného prostriedku č. XX/XXXX zo dňa 20.04.2020, na základe ktorej prenajal žalobca poškodenému náhradné motorové vozidlo značky V. Z. L., EČV: F., za nájomné vo výške 50,-eur bez DPH denne a za jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,-eur bez DPH. V zmysle protokolu o prenájme náhradného vozidla č. XX/XXXX bolo náhradné vozidlo dané do užívania poškodenému dňa 20.04.2020. Nájom náhradného vozidla trval od 20.04.2020 do 30.04.2020 po dobu zotrvania poškodeného vozidla v autoservise až do vykonania jeho opravy, po ktorú nemohol poškodený s motorovým vozidlom nijakým spôsobom pre

vznik škody na ňom disponovať. Po dobu trvania nájmu nemal poškodený k dispozícii iné motorové vozidlo a nájom náhradného motorového vozidla bol pre neho nevyhnutný. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 0422020 zo dňa 30.04.2020, splatnú dňa 30.04.2020 na sumu 580,-eur bez DPH za dobu užívania náhradného vozidla od 20.04.2020 do 30.04.2020, t.j. 11 dní. Vo fakturovanej sume bol zahrnutý aj jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla. Fakturovaná suma predstavovala náklady na nájom náhradného vozidla, na ktorých náhradu nesie zodpovednosť poistenec žalovaného. Vynaložením predmetných nákladov na nájom náhradného vozidla poškodenému vzniká voči žalovanému nárok na ich náhradu. Poškodený dňa 30.04.2020 odplatne postúpil svoju budúcu pohľadávku voči žalovanému titulom jeho nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov na nájom náhradného vozidla vo výške 580,-eur bez DPH spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na žalobcu. Započítaním pohľadávky poškodeného na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky s pohľadávkou žalobcu voči poškodenému vyplývajúcou z faktúry č. 0422020 v zmysle bodu 5. zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 30.04.2020 vznikla voči žalovanému pohľadávka vo výške 580,-eur bez DPH, ktorej postúpenie poškodený oznámil žalovanému. Žalobca vyzval žalovaného na náhradu nákladov účelne vynaložených na nájom náhradného vozidla, ktorá pohľadávka mu bola postúpená poškodeným, listom zo dňa 30.04.2020. Žalovaný listom zo dňa 25.05.2020 oznámil žalobcovi, že poistné plnenie predstavuje suma 356,40 eur s DPH. Denné náklady za prenájom náhradného vozidla priznal vo výške 32,40 eur s DPH, t.j. za 11 dní vo výške 356,40 eur na základe prieskumu trhu v kategórii prenajatého vozidla. Ku kráteniu poistného plnenia o k poplatku za pristavenie vozidla žalovaný neuviedol žiadny dôvod. Dňa 27.05.2020 žalovaný poskytol žalobcovi poistné plnenie za nájom náhradného motorového vozidla poškodeným vo výške 356,40 eur. Žalovaný tak svojvoľne a bezdôvodne na základe individuálnych výpočtov zamestnanca, či likvidátora žalovaného, krátil poistné plnenie, a teda konal v rozpore so svojimi zákonnými povinnosťami. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neposkytol žalobcovi poistné plnenie v rozsahu zodpovedajúcom pohľadávke žalobcu titulom náhrady škody vo forme účelne vynaložených nákladov na náhradné vozidlo používané poškodeným po dobu nemožnosti užívania poškodeného motorového vozidla v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej poistencom žalovaného, je žalobca aktívne vecne legitimovaný na podanie tohto návrhu na vydanie platobného rozkazu na zaplatenie dlžnej sumy vo výške 223,60 eur predstavujúcej rozdiel medzi nákladmi na nájom náhradného vozidla vo výške 580,-eur a poskytnutým poistným plnením vo výške 356,40 eur. Aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu v obdobných súdnych sporoch ustálila i súdna prax, v zmysle ktorej skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry započítaním, nespôsobuje rozpor s ust. § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Zmluva o postúpení pohľadávky predstavuje to, že došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených na prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Dlžníkom v tomto prípade je práve žalovaný, nakoľko v čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky ani podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Išlo o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie samotného nároku na náhradu škody, ktorý bol postúpený. Podľa zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený tak v rámci jedného dokumentu súčasne uhradil predmetnú faktúru za nájom, čím došlo k vzniku škody a zároveň postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k reálnemu úbytku v majetkovej sfére žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133, uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 17.01.2018, sp. zn. 3Cob/220/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.07.2019, sp. zn. 14Cob/55/2019, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.09.2019 sp. zn. 13Cob/49/2019 a rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.05.2019, sp. zn. 9Co/300/2018). K postupovanej pohľadávke žalobca uvádza, že poškodený sa dostal do situácie, keď bol nútený si prenajať náhradné motorové vozidlo za jeho poškodené vozidlo v dôsledku poistnej udalosti zavinenej poistencom žalovaného, a teda tento stav nebol výsledkom jeho dobrovoľného rozhodnutia. Ujma poškodeného spočívala v tom, že poškodený vynaložil náklady za nájom náhradného vozidla, k zapožičaniu ktorého bol poškodený donútený práve vzniknutou poistnou udalosťou, ktorú nespôsobil a uplatňovaná náhrada nákladov za používanie náhradného motorového vozidla len reparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poistnej udalosti svoje motorové vozidlo používať. Od poškodeného nemožno spravodlivo očakávať, že po dobu, po ktorú sa jeho poškodené vozidlo nachádza v autoservise, zmení svoj životný štýl v tom smere, že namiesto auta začne cestovať pešo, bicyklom alebo prostriedkami hromadnej dopravy a preto mu nemožno vytknúť, že si od žalobcu

prenajal náhradné vozidlo. Užívanie prenajatého náhradného vozidla po celkovú dobu od 20.04.2020 do 30.04.2020, t.j. do vykonania opravy poškodeného vozidla, bolo v priamej príčinnej súvislosti s predmetnou poisťovňou. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poisťovnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok, oprávnenému (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1Cob/85/2015). Dojednané nájomné vo výške 580,-eur, vrátane poplatku za pristavenie a prevzatie náhradného vozidla, ako dôvodí i súdna prax, predstavujú skutočnú škodu, právo na náhradu ktorej bolo platne postúpené na žalobcu (napr. rozsudok Krajského súdu Žilina zo dňa 22.11.2017, sp. zn. 13Cob/110/2017, rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.09.2019, sp. zn.: 11Co/187/2019); boli poškodeným nutne a účelne vynaložené, keďže boli vynaložené v súvislosti s tým, že poškodený fakticky nemohol užívať vlastné motorové vozidlo počas doby, keď sa po nevyhnutnú dobu nachádzalo v autoservise. Poškodený si prenajal porovnateľné vozidlo s poškodeným motorovým vozidlom nemajúc v zmysle súdnej praxe povinnosť vyhľadávať najvýhodnejšiu ponuku (napr. rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014, rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 12.12.2018, sp. zn.: 13Cob/116/2018). S poukazom na uvedené sa žalovaný dostal do omeškania s poskytnutím poisťovného plnenia vo výške 223,60 eur žalobcovi ako postupníkovi, a to ku dňu 10.06.2020, nakoľko bol povinný poskytnúť poisťovné plnenie žalobcovi do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťovné plnenie, t.j. po 25.05.2020. Pre prípad vzniku pochybností ohľadom nároku žalobcu na zaplatenie úrokov z omeškania žalobca poukazuje na v súdnej praxi vyslovený názor v obdobných súdnych sporoch, v zmysle ktorého pri akceptácii názoru vysloveného v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo 145/2017 zo dňa 22.11.2018, že povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vzniká až doručením právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody a žalovaný by sa do omeškania mohol dostať až v prípade nesplnenia si povinnosti, ktorá mu bola uložená právoplatným rozhodnutím zaplatiť žalobcovi súdom priznanú náhradu škody, by v zásade poisťovňa bola hrozbou sankcie v podobe úroku z omeškania motivovaná iba k splneniu svojich nepeňažných povinností riadne prešetriť poisťovňu a výsledok oznámiť poškodenému, ale nie k plneniu svojej povinnosti peňažného charakteru, poskytnúť peňažné plnenie. Dovodené do ad absurdum - pre poisťovňu by bolo výhodné a priori každý poisťovný nárok odmietnuť a každú poisťovňu iba prešetriť, oznámiť poškodenému v každom prípade akékoľvek dôvody, pre ktoré odmieta poskytnúť poisťovné plnenie a poisťovné plnenie poskytnúť až v dôsledku podanej žaloby. Nie každý poškodený by svoj nárok uplatnil súdnou cestou a prípadné neuplatnené nároky poškodených by mohli prevýšiť eventúálne náklady poisťovne na úhradu trov konania žalobcov. Takýto postup poisťovne by podľa názoru odvolacieho súdu nebol v súlade so spravodlivosťou. Poškodený by bol tzv. nedobrovoľným veriteľom, t.j. veriteľom, ktorým sa stal nie na základe svojej vôle, ale nútene - nedobrovoľne, v dôsledku protiprávneho konania, z ktorého mu vznikla škoda. Navyše výklad, podľa ktorého by jedna kategória dlžníkov (poisťovne pri nárokoch z povinného zmluvného poistenia) bez legitímneho dôvodu z hľadiska možnosti uplatnenia úrokov z omeškania voči nim, mala byť vo výhodnejšom postavení oproti iným dlžníkom, podľa názoru súdu naráža aj na ústavný princíp rovnosti (čl. 12 ods. 1 Ústavy SR) a právo vlastníť majetok (čl. 20 Ústavy SR). Vedený týmito úvahami sa odvolací súd nestotožnil s názorom vysloveným v rozsudku NS SR sp. zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018 (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 27.03.2020, sp. zn. 8Co/24/2020-133).

3. Po vydaní platobného rozkazu v rámci upomínacieho konania (sp. zn. 36Up/2024/2020 zo dňa 30.11.2020), žalovaný podal odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že žalovaný prehodnotil svoje stanovisko a dňa 10.12.2020 zaplatil žalobcovi na účet sumu 30,-eur predstavujúcu poplatok za pristavenie náhradného motorového vozidla. Vo zvyšku, t.j. v sume 193,60 eur s príslušenstvom považuje žalobcom uplatnený nárok za nedôvodný, v celom rozsahu ho neuznáva a predkladá súdu nasledovné námietky voči uplatnenému nároku. Držiteľ Y. Y. M., EČV: M. mal so žalovaným uzatvorenú poisťovnú zmluvu o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla. Dňa 11.03.2020 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bolo poškodené motorové vozidlo I. E., EČV: F.. Poškodená Y. Y., si v zmysle ust. zákona č. 381/2001 Z.z. citovaných voči žalovanému uplatnila nárok na náhradu škody za opravu poškodeného osobného motorového vozidla, ktorý bol v celom rozsahu vysporiadaný a žalovaný zaplatil na účet autoservisu sumu 1.376,46 eur. Poškodený si v čase opravy jeho poškodeného vozidla požičal ako náhradné vozidlo V. Z. za cenu 50,-eur s DPH/1 deň, pričom uvedené vozidlo mal zapožičané od 20.04.2020 do 30.04.2020, t.j. 11 dní. Za 11 dní zapožičania si motorového vozidla poškodenému bola vystavená faktúra č. 042020 so splatnosťou 30.04.2020 v celkovej výške 580,-eur. Pri likvidácii nároku poškodeného sa žalovaný riadil

kritériom nutnosti a účelnosti jednak z pohľadu nevyhnutnej dĺžky prenájmu ako i ceny za prenájom obdobného motorového vozidla. Pokiaľ ide o dĺžku trvania prenájmu žalovaný akceptoval celú dobu trvania prenájmu náhradného motorového vozidla, t. j. 11 dní. Žalovaný však neakceptoval cenu 50,-eur s DPH/1 deň prenájmu z dôvodu jej neprimeranosti vzhľadom na ceny vozidiel porovnateľných s poškodeným motorovým vozidlom. Zároveň žalovaný uvádza, že akceptoval poplatok vo výške 30,-eur a dňa 10.12.2020 zaplatil žalobcovi sumu 30,-eur. Prieskumom trhu v lokalite Žilina žalovaný zistil nasledovné ceny za prenájom obdobného motorového vozidla : 1. autopožičovňa Auto Becci Žilina, MV KIA Ceed, cena 24,-eur bez DPH, 2. autopožičovňa Auto Becci Žilina, KIA Ceed, cena 24,-eur bez DPH, 3. CAR Rental/Mibel, MV Hyundai 1-30, cena 25,-eur bez DPH, 4. MK Car Žilina, MV Škoda Rapid, cena 27,-eur bez DPH, 5. Rai Žilina, MV Škoda Scala, cena 21,-eur bez DPH. Žalovaný pri likvidácii nároku poškodeného na základe prieskumu trhu v danej lokalite stanovil cenu za nájom motorového vozidla vo výške 32,40 eur s DPH/1 deň, a priznal poškodenému plnenie v celkovej výške 356,40 eur, čo predstavuje nájom vo výške 32,40 eur za 11 dní. Vo zvyšnej časti uplatnený nájom, t.j. v sume 17,60 eur s DPH /1 deň za 11 dní (50,-eur - 32,40 eur) neuznáva a považuje ho za neprimerane vysoký. Cenu denného prenájmu vo výške 50,-eur s DPH by bolo možné považovať za primeranú za prenájom náhradného motorového vozidla s automatickou prevodovkou, dieselovým motorom s objemom motora nad 1600 cm³, ale cena je neprimeraná za vozidlo poškodené s mechanickou prevodovkou, benzínovým motorom s objemom motora do 1400 cm³. Vzhľadom na dané bol vykonaný prieskum trhu v kategórii prenajatého vozidla a bol priznaný denný prenájom vo výške 32,40 eur s DPH (27,-eur bez DPH). V súvislosti s uvedeným žalovaný poukazuje na R 7/1992, v zmysle ktorého skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na prenájom vozidla, je zodpovedný subjekt povinný nahradiť len v rozsahu, v akom náklady boli vynaložené nutne a účelne na nájom náhradného vozidla, ktoré zodpovedá vozidlu zadržavanému. V zmysle uznesenia Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3MCdo/3/2015 výšku škody, za ktorú zodpovedá žalovaný je potrebné stanoviť vzhľadom na obvyklé ceny obdobných motorových vozidiel v danom mieste a čase. S poukazom na uvedené žalovaný považuje žalobcom uplatnený nárok za nedôvodný, nakoľko cena za nájom požičaného motorového vozidla značne prevyšovala cenu za nájom obdobného motorového vozidla v danom mieste a čase. Skutočnosť, že poškodený sa rozhodol zapožičať si náhradné motorové vozidlo za cenu zjavne vyššiu než bola priemerná cena nájmov vozidla v danom mieste a čase (max. 32,40 eur podľa predložených cenníkov), nezakladá povinnosť poisťovateľa (ani škodcu) takúto škodu mu nahradiť, pretože poškodený má v zmysle rozhodnutí NS SR právo na náhradu len primeraných nie akýchkoľvek nákladov za nájom motorového vozidla. Žalovaný si dovoľuje záverom uviesť, že pri stanovení ceny za nájom náhradného vozidla nevychádzal z najnižšej ceny na trhu, dokonca priznal najvyššiu cenu z ponuky, avšak cena 50,-eur/1 deň, keď nájmy v Žiline sa pohybujú do 32,40 eur, je absolútne neprimeraná. Žalovaný ďalej namieta aj žalobcom uplatnený úrok z omeškania. Žalobca sa domáha zaplataenia úroku z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 223,60 eur od 10.06.2020 do zaplataenia. Žalovaný si listom zo dňa 25.05.2020 splnil svoju povinnosť uloženú mu v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. a poskytol poškodenému plnenie vo výške 356,40 eur a vysvetlenie dôvodov, pre ktoré nebolo možné poskytnúť plnenie vo výške 223,60 eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaný neporušil svoju povinnosť, nie je možné uplatňovať si úrok z omeškania, keďže ten si môže uplatniť poškodený len za splnenia zákonných predpokladov uvedených v ust. § 11 ods. 6, 7, 8 zákona č. 381/2001 Z.z. V súvislosti s uvedeným si žalovaný dovoľuje poukázať na rozhodnutie Krajského súdu Bratislava, sp. zn. 8C/151/2016, v zmysle ktorého keďže si žalovaný uvedenú povinnosť podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. splnil, nebol povinný platiť poškodenému žalobcovi úrok z omeškania podľa § 11 ods. 7 cit. zákona, pričom žalovaný (poisťovateľ) sa dostane do omeškania s plnením náhrady škody až vtedy, ak po doručení právoplatného rozhodnutia o výške škody nevyplatí v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody veriteľovi. Sankcia v podobe úrokov z omeškania je tak viazaná výlučne na nesplnenie tejto povinnosti bez ohľadu na to, ako bolo v konečnom dôsledku o nároku poškodeného na poskytnutie poisťného plnenia v sporovom konaní rozhodnuté. Na podporu týchto tvrdení žalovaný poukazuje na rozsudky Najvyššieho súdu SR z 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017 a z 26.02.2019, sp. zn 1 Cdo 212/2017.

4. Následne doručil vyjadrenie k odporu žalobca, v ktorom uviedol, že odpor podaný žalovaným považuje za nedôvodný a neopodstatnený. Obrana žalovaného uplatnená v odpore nemá oporu v skutkovom, ani právnom stave a je produkovaná len v úmysle vyhnúť sa a oddialiť plnenie splatnej pohľadávky. K nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla žalobca uviedol, že pre posúdenie nutnosti a účelnosti prenájmu náhradného vozidla je podľa ich názoru rozhodujúce, že v dôsledku škodovej udalosti zavinenej klientom žalovaného nemohol poškodený používať svoje motorové vozidlo a na dobu jeho opravy si musel zapožičať náhradné vozidlo. Zároveň pri posudzovaní nutnosti a

účelnosti nákladov vzniknutých z titulu nájmu náhradného vozidla je potrebné vychádzať z celkovej doby, počas ktorej bolo vozidlo poškodeného z dôvodu jeho opravy v autoservise, a tiež zo skúmania reálnej možnosti poškodeného užívať svoje motorové vozidlo. Žalobca poukázal na skutočnosť, že poškodený prišiel o možnosť využívať svoje vlastné motorové vozidlo nie vlastným zavinením, ale zavinením klienta žalovaného. Náhradné motorové vozidlo využíval poškodený na ten istý účel ako svoje vlastné vozidlo, nie je preto možné od poškodeného spravodlivo požadovať, aby pre protiprávne konanie inej osoby bol obmedzený v užívaní svojho vlastníctva a aby upustil od svojho zaužívaného spôsobu fungovania. Všeobecne platí, že každá škoda, ktorá vznikla v príčinnej súvislosti s dopravnou nehodou, by mala byť reparovaná tak, aby došlo k náhrade nutných a účelne vynaložených nákladov v súvislosti s uvedenou škodou. Za nutne a účelne vynaložené náklady je možné považovať všetky náklady, ktoré boli vynaložené v obvyklej výške za účelom takej reparácie vzniknutých škôd, ktorá vedie k tzv. navráteniu do pôvodného stavu (*restitutio in integrum*). Vo sfére majetkových škôd sa za navrátenie do pôvodného stavu považuje buď faktické navrátenie do pôvodného stavu (napríklad oprava vozidla) alebo (tam, kde faktické navrátenie do pôvodného stavu nie je možné) vyplatenie peňažného ekvivalentu nákladov vzniknutých škôd. K výške denného nájomného za náhradné vozidlo žalobca uviedol, že žalovaný súčasne rozporuje uplatnený nárok žalobcu s poukazom na výšku denného nájomného, keďže v oznámení o poistnom plnení uviedol, že denná sadzba na náhradné vozidlo bola upravená na 32,40 eur s DPH/deň. K uvedenému postupu však žalovaný v rozpore so zákonom do dnešného dňa neposkytol podrobnejšie vysvetlenie, ani neprodukoval žiadne dôkazy. Žalobca predložil cenník spoločnosti Náhradné vozidlo, s.r.o., pôsobiacej v žilinskom regióne, z ktorého vyplýva štandardná denná sadzba nájomného za náhradné vozidlo V. Z. L. vo výške 55,-eur s DPH. Z cenovej ponuky spoločnosti MK car s.r.o. zohľadňujúcu konkrétne miesto a čas, vyplýva cena denného nájomného za vozidlo značky V. Z. X,X Z. vo výške 58,80 eur. Okrem toho autopožičovňa MIBACAR Žilina prenajíma vozidlá v ekonomickej triede od 110,-eur. Z judikatúry vyplýva, že poškodený nemá nijakú právnu povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poisťné podmienky, ktorými sa riadi požíčovanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodou je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovní o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybranom okruhu požičovní prostredníctvom internetu (k uvedenému poukázali na rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 06.06.2017, sp. zn. 27Cb/39/2012, rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 05.05.2015, sp. zn. 2Cob/134/2014). Čo sa týka poplatku vo výške 30,-eur, tento je všeobecne paušalizovaný ako jednorazový poplatok za pristavenie a prevzatie vozidla, teda ide o náklady spojené s prenájomom náhradného vozidla. Dojednanie poplatku bolo priamo súčasťou zmluvy o nájme, okrem toho je poplatok žalobcom účtovaný v rámci každého prenájmu a ak si poškodený prenajme vozidlo od žalobcu, musí vynaložiť náklady aj v tomto rozsahu, z čoho vyplýva, že poplatok tvorí súčasť skutočnej škody. Predmetné krátenie poplatku nebolo podporené nijakým dôkazom ani argumentáciou a preto považuje žalobca toto krátenie za svojvoľné a neopodstatnené konanie žalovaného. Podľa tvrdenia žalovaného, tento prehodnotil svoje stanovisko vo vzťahu k poplatku za pristavenie a prevzatie vozidla vo výške 30,-eur a dňa 10.12.2020 došlo zo strany žalovaného k úhrade sumy vo výške 30,-eur na účet žalobcu.

5. Dňa 19.02.2021 doručil vyjadrenie žalovaný, v ktorom uviedol, že spornou skutočnosťou v prejednávanej spore je cena za prenájom náhradného motorového vozidla a úrok z omeškania. Poplatok vo výške 30,-eur za pristavenie náhradného vozidla žalovaný zaplatil žalobcovi dňa 10.12.2020, uvedenú skutočnosť uviedol aj v odpore. Žalobca predložil cenník spoločnosti Náhradné vozidlo, s.r.o., z ktorého vyplýva denná sadza za prenájom motorového vozidla V. Z. L. vo výške 55,-eur s DPH. Žalovaný uviedol, že je neprípustné, aby žalobca argumentoval primeranou dennou cenou za prenájom náhradného motorového vozidla a použil cenník spriaznenej spoločnosti, v ktorej sú rovnaké osoby konateľa ako aj spoločníkov (Y. V., K. Y.) ako v spoločnosti POMO, s.r.o. Zároveň personálna prepojenosť je aj s advokátskou kanceláriou zastupujúcou žalobcu, keď v oboch spoločnostiach vystupuje ako konateľ aj spoločník K. Y.. Cenu 55,-eur (podľa cenníka spol. Náhradné vozidlo, s.r.o.) a ani cenu 50,-eur s DPH vyúčtovanú žalobcom nemožno považovať za štandardnú cenu v žilinskom regióne, a to z dôvodu práve personálnej prepojenosti oboch spoločností. Cenník spoločnosti Náhradné vozidlo, s.r.o. nemožno považovať za objektívny a nestranný, a preto žalovaný žiada súd, aby ho pri rozhodovaní nebral do úvahy. Pokiaľ ide o druhý cenník, ktorý predložil žalobca, cenník spoločnosti MK car, s.r.o. s cenou 58,-eur za prenájom motorového vozidla V. Z., tak k uvedenému žalovaný uvádza, že žalobca nepredložil cenník priamo spoločnosti MK car, s.r.o., ale spoločnosti Irent, ktorá ako sprostredkovateľská spoločnosť zabezpečuje prenájom náhradných motorových vozidiel

prostredníctvom existujúcich autopožičovní a k dennej sadzbe za prenájom si účtuje aj vlastný zisk. Žalovaný už v odpore predložil cenník spoločnosti MK car, s.r.o., z ktorého vyplýva denná sadzba za prenájom MV Škoda Rapid (nižšia stredná trieda) vo výške 27,-eur bez DPH (32,40 eur s DPH). Žalovaný predložil k odporu cenníky piatich autopožičovní pôsobiacich v Žiline, z ktorých vyplýva maximálna cena 32,40 eur s DPH/1 deň. Za účelom preukázania dôvodnosti výšky ceny za prenájom náhradného motorového vozidla žalovaný predkladá ďalšie cenníky autopožičovní pôsobiacich v Žiline: www.slovcar.sk, cena 25,-eur/1 deň, 30,-eur s DPH/1 deň, www.autorental.sk, cena 24,-eur/1 deň, 28,80 eur s DPH/ 1 deň, www.globalcar.sk, cena 28,-eur/1 deň, 33,60 eur s DPH/ 1 deň. S poukazom na uvedené žalovaný považuje žalobcom uplatnený nárok za nedôvodný, nakoľko cena za nájom požičaného motorového vozidla značne prevyšovala cenu za nájom obdobného motorového vozidla v danom mieste a čase. Skutočnosť, že žalobca sa rozhodol zapožičať si vozidlo za vyššiu cenu ako je bežná cena motorového vozidla Škoda Rapid a Kia Ceed v Žiline, nezakladá povinnosť poisťovateľa (ani škodcu) takúto škodu mu nahradiť, pretože poškodený má v zmysle rozhodnutí Najvyššieho súdu SR právo na náhradu len primeraných nie akýchkoľvek nákladov za nájom motorového vozidla. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný nepožaduje od žalobcu, aby vyhľadával najlacnejšiu autopožičovňu, žalovaný priznal žalobcovi primeranú cenu za prenájom náhradného motorového vozidla, ktorá vychádzala z maximálnej ceny, ktorú zistil prieskumom 5 autopožičovní. Cena priznaná žalovaným má oporu v cenníkoch 8 autopožičovní v Žiline.

6. Žalobca podaním zo dňa 23.03.2021 sa vyjadril, že žalovaný vo svojom vyjadrení zo dňa 16.02.2021 poukazuje na personálne prepojenie žalobcu s ďalšou obchodnou spoločnosťou a advokátskou kanceláriou zastupujúcou žalobcu, pričom tieto informácie sú bez právnej relevancie vo vzťahu k predmetu sporu. Žalovaný ďalej predložil súdu cenníky rôznych autopožičovní, no z týchto nevyplýva, že deklarovaná cena je skutočná a konečná cena prenájmu náhradného motorového vozidla v dobe od 20.04.2020 do 30.04.2020 s miestom prevzatia a odovzdania v Žiline. Dňa 11.12.2020 žalovaný pristúpil k čiastočnej úhrade uplatneného nároku a zaplatil na účet žalobcu sumu vo výške 30,-eur, predstavujúcu čiastočnú úhradu poistného plnenia. Na základe čiastočnej úhrady zo strany žalovaného žalobca eviduje voči žalovanému neuhradenú pohľadávku vo výške 193,60 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne z dlžnej sumy 223,60 eur od 10.06.2020 do 11.12.2020 a 5 % ročne zo sumy 193,60 eur od 12.12.2020 do zaplatenia. Na základe uvedeného žalobca berie návrh v časti uhradenej istiny vo výške 30,-eur späť a navrhuje súdu, aby v tejto časti konanie zastavil. Žalobca navrhol vydanie rozsudku v znení : súd konanie v časti o zaplatenie 30,-eur zastavuje. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 193,60 eur, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 223,60 eur od 10.06.2020 do 11.12.2020 a 5 % ročne zo sumy 193,60 eur od 12.12.2020 do zaplatenia, to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

7. Podľa § 144 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť.

8. Podľa § 145 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

9. Vzhľadom na dispozitívny procesný úkon žalobcu, ktorým vzal žalobu čiastočne späť, rozhodol súd pri aplikácii citovaných zákonných ustanovení o zastavení konania v časti o zaplatenie sumy 30,-eur a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia (I. výrok).

10. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 28.04.2021, na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu s poukazom na ust. § 1 ods. 1 písm. p) vyhlášky MS SR č. 24/2021 Z.z. v znení vyhlášky MS SR č. 108/2021 Z.z., podľa ktorej v čase mimoriadnej situácie alebo núdzového stavu sa vykonávajú pojednávania, hlavné pojednávania a verejné zasadnutia v týchto veciach: p) konanie v civilnom sporovom konaní a v civilnom mimosporovom konaní, ak strany sporu alebo účastníci konania súhlasili s pojednávaním v ich neprítomnosti. Právny zástupca žalobcu súhlasil s pojednávaním dňa 28.04.2021 v neprítomnosti. Žalovaný súhlasil s pojednávaním dňa 28.04.2021 v neprítomnosti. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, ktoré tvoria obsah spisového materiálu, vec posúdil podľa citovaných zákonných ustanovení :

11. Podľa článku 8 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podpísať svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

12. Podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

13. Podľa § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

14. Podľa § 525 ods. 1 Občianskeho zákonníka, postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia.

15. Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

16. Podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka, z postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi.

17. Podľa § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

18. Podľa § 4 ods. 1, 2 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla:

(1) Poistenie zodpovednosti sa vzťahuje na každého, kto zodpovedá za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla uvedeného v poistnej zmluve.

(2) Poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu

a) škody na zdraví a nákladov pri usmrtení,

b) škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí,

c) účelne vynaložených nákladov spojených s právnym zastúpením pri uplatňovaní nárokov podľa písmen a), b) a d), ak poisťovateľ nespĺnil povinnosti uvedené v § 11 ods. 6 písm. a) alebo písm. b) alebo poisťovateľ neoprávnene odmietol poskytnúť poistné plnenie, alebo neoprávnene krátil poskytnuté poistné plnenie,

d) ušlého zisku.

19. Podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú motorovým vozidlo: Poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poistné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poistného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poistné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie a výška poistného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

20. Podľa § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. ak poisťovateľ nespĺní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. (ustanovenie odkazuje na § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka).

21. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. náhradu škody uhradza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi a je povinný tento nárok preukázať.

22. Podľa § 442 ods. 1 zákona č. 40/1964 Občianskeho zákonníka (ďalej iba „OZ“) uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

23. Podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka : (1) Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. (2) Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

24. Medzi stranami konania nebolo sporné, že dňa 11.03.2020 došlo k dopravnej nehode, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky I. E., EČV: F. XXXBI, ktoré v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému Y. Y.. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla Y. M., EČV : M. XXXAR, ktoré v čase dopravnej nehody bolo povinne zmluvne poistené u žalovaného. Poškodená následne postúpila svoju pohľadávku voči žalovanému na žalobcu. Uvedené skutkové okolnosti boli nesporné podľa § 151 ods. 1 CSP, pričom zároveň v konaní neexistovala dôvodná pochybnosť o ich pravdivosti, v nadväznosti na čo súd z týchto vychádzal v súlade s úpravou § 186 ods. 2 veta prvá CSP. Súd posúdil, že v dôsledku zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 30.04.2020 je daná aktívna legitímácia žalobcu, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Zo zmluvy o postúpení zo dňa 30.04.2020 nepochybne vyplýva predmet - pohľadávka vo výške 580,-eur voči žalovanému, pričom postúpenie v zmysle bodu 4 zmluvy je odplatné za odplatu vo výške 580,-eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 0422020. V bode 5 zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty a úhrada nájomného, započítavajú. Z toho dôvodu súd posúdil, že je daná aktívna legitímácia žalobcu (takýto názor vyslovený aj v obdobných veciach v rozhodnutí Krajského súdu Žilina sp. zn. 9Co/300/2018, 13Cob/49/2019..). Pasívna legitímácia žalovaného je daná a nesporne vyplýva zo skutočnosti, že k vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla v rozhodnom čase poisteného žalovaného.

25. Zároveň nebolo sporné, že poškodený dňa 20.04.2020 uzavrel zmluvu o nájme dopravného prostriedku č. XX/XXXX, na základe ktorej si prenajal motorové vozidlo na obdobie od 20.04.2020 do 30.04.2020. Po skončení doby nájmu vystavil prenajímateľ nájomcovi faktúru č. 0422020 za prenájom vozidla v dĺžke 11 dní, čo pri dojednanej výške denného nájomného 50,-eur bez DPH spolu s jednorazovým poplatkom za pristavenie a odobratie náhradného vozidla vo výške 30,-eur, predstavovalo celkovú sumu za prenájom 580,-eur (suma 550,-eur nájomné + suma 30,-eur poplatok). Zo zmluvy je zrejme, že bolo prenajaté vozidlo V. Z. L., EČV: F. XXX M..

26. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca vyzval žalovaného listom zo dňa 30.04.2020 na náhradu škody na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, a to vo výške 580,-eur, pričom uvedené si uplatnil v zmysle § 15 zákona č. 381/2001 Z.z. Z listu žalovaného zo dňa 25.05.2020 vyplýva, že mu poukazuje náhradu škody za prenájom vozidla vo výške 356,40 eur, pričom mu priznal náhradu za nájom za 11 dní vo výške denného nájomného 32,40 eur s DPH (č.l. 16). Žalovaný v tomto liste uviedol, že cenu denného nájmu 50,-eur by bolo možné považovať za primeranú za prenájom motorového vozidla s automatickou prevodovkou, dieselovým motorom a s objemom motora nad 1600 cm³, ale neprimeraná za poškodené/prenajaté vozidlo s mechanickou prevodovkou, benzínovým motorom a s objemom do 1400 cm³. Vzhľadom na dané bol vykonaný prieskum trhu v kategórii prenajatého vozidla a boli priznané denné náklady za prenájom 32,-eur s DPH x 11 dní, spolu suma 356,40 eur.

27. Medzi stranami nebolo sporné, že došlo k dopravnej nehode, a teda ku škode na vozidle zn. I. E.. Spornou skutočnosťou zostala výška denného nájmu.

28. Čo sa týka ceny denného nájmu za prenájom náhradného motorového vozidla, súd vychádzal z princípu zmluvnej voľnosti. Zmluvná voľnosť je právny princíp umožňujúci zmluvným stranám upraviť si vzájomné pomery tak, aby to čo najlepšie vyhovovalo ich potrebám. V zmluve o nájme bola medzi

prenajímateľom a nájomcom dohodnutá výška denného nájmu v sume 50,-eur na deň bez DPH. Žalobca predložil na preukázanie ceny nájmu cenníky iných požičovní. Z cenníka spoločnosti Náhradné vozidlo, s.r.o. vyplýva výška denného nájmu za prenajaté vozidlo V. Z. L. vo výške 55,-eur s DPH, z cenníka autopožičovne iRent výška 58,80 eur, z cenníka požičovne áut MIBACAR Žilina výška od 110,-eur. Súd poukazuje na to, že v danom prípade nebola vopred známa dĺžka trvania nájmu, preto nebolo možné vopred určiť cenu nájmu, či zľavu. V zmluve o nájme bola riadne dohodnutá cena za deň bez ohľadu na dĺžku trvania nájmu, teda bez ohľadu, či vozidlo bude prenajaté len niekoľko hodín, či niekoľko dní. V danom prípade žalobca poskytol - prenajal náhradné vozidlo na dobu, ktorá nie je vopred známa, keďže nie je známa dĺžka trvania opravy a podobne. Súd zároveň poukazuje na to, že poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu, nemá povinnosť si prenajať najlacnejšie vozidlo v danom regióne, vykonávať šetrenie a porovnávanie cien požičovní, obzvlášť v situácii, kedy v dôsledku škodovej udalosti zapríčinennej klientom žalovaného je obmedzený v užívaní svojho vlastného vozidla. Pokiaľ žalovaný poukazyval na personálne prepojenie medzi žalobcom a spoločnosťou Náhradné vozidlo, s.r.o. a právnym zástupcom žalobcu, súd má za to, že uvedené je irelevantné, bez právnej relevancie vo vzťahu k predmetu konania.

29. Z listu žalovaného zo dňa 25.05.2020 vyplýva, že žalovaný na základe prieskumu trhu v kategórii prenajatého vozidla priznal denný nájom vo výške 27,-eur bez DPH/32,40 eur s DPH. Z predloženého oznámenia nie je však zrejmé, aký prieskum trhu žalovaný vykonal, keďže z daného oznámenia iba vyplýva, že priznal denný nájom 32,40 eur s DPH na základe prieskumu trhu. Z ničoho relevantného však nevyplýva, prečo práve 32,40 eur priznal. Súd musí konštatovať, že je bežnou praxou poisťovní (nielen žalovaného) znižovať požadované plnenie od poškodených a mnohokrát bez relevantných podkladov. Súd konštatuje, že žalovaný nepreukázal vykonaný prieskum trhu v rozhodnej dobe, teda pri poskytnutí plnenia (k dátumu tohto oznámenia zo dňa 25.05.2020) a na základe čoho relevantným spôsobom určil denný nájom. Aj v podanom odpore poukázal na prieskum trhu, cenníky za prenájom motorového vozidla. Internetové cenové ponuky predložil žalovaný až spolu s odporom proti platobnému rozkazu. Predložené ponuky sú však bez dátumu, teda nie je zrejmé, pre aké obdobie sú dané ponuky platné (cenníky od sumy 21,-eur do sumy 27,-eur bez DPH). Tieto žalovaným predložené cenníky však nepreukazujú, či boli podkladom určenia ceny denného nájmu žalovaným pri poskytnutí náhrady žalobcovi. Súd má za to, že prieskum trhu z internetu nemožno považovať za vierohodné a relevantné východisko. Žalovaný nepreukázal, ako určil cenu denného nájmu náhradného vozidla tak, ako to uviedol v oznámení zo dňa 25.05.2020. Súd zároveň poukazuje na to, že podľa ustálenej súdnej praxe poškodený nemá nijakú povinnosť, na základe ktorej by mal po dopravnej nehode hľadať najlacnejšiu požičovňu alebo podrobne skúmať a porovnávať iné poisťné podmienky, ktorými sa riadi požičovanie automobilov u jednotlivých poisťovní. Skutočnou škodu podľa ustálenej súdnej praxe je nájomné za prenajaté porovnateľné motorové vozidlo, nie aritmetický priemer, resp. individuálne výpočty poisťovne o možnej (predpokladanej) výške nájomného v náhodne vybratom okruhu požičovní prostredníctvom internetu... (rozsudok OS BA I zo dňa 06.06.2017, č.k. 27Cb/39/2012, rozs. KS v BA zo dňa 05.05.2015, sp.zn. 2Cob/134/2014...). Prieskum trhu nemožno považovať za relevantné východisko pri určovaní účelnej ceny za prenájom vozidla, nakoľko je potrebné rozlišovať počet dní, keďže mnohé požičovne poskytujú zľavu na nájomnom pri dlhšom prenájme, pričom je nutné prihliadať aj na to, že je rozdiel medzi nájomom na vopred známe konkrétne obdobie trvania nájmu a medzi nájomom na neurčitú dobu, keď nie je zrejmé trvanie nájmu (či bude trvať dva dni, alebo 20-30 dní a podobne, a od toho sa logicky odvíja aj cena nájmu). Pokiaľ žalovaný s podaním zo dňa 16.02.2021 predložil ďalšie cenníky ním vybratých autopožičovní (autopožičovňa autorental, žalovaný uviedol sumu 24,-eur/28,80 eur s DPH, suma 24,-eur je v cenníku uvedená pri vozidle zn. škoda Rapid, Škoda Scala, Škoda Kamiq ambition, Škoda fabia, autopožičovňa globalcar, žalovaný uviedol sumu 28,-eur/33,60 eur s DPH - v cenníku uvedená suma 28,80 eur pri niektorých značkách vozidla škoda, autopožičovňa Slovcar, žalovaný uviedol sumu 25,-eur/30,-eur s DPH - v cenníku uvedená suma 25,-eur pri zn. vozidla škoda Rapid - predmetom nájmu bolo náhradné vozidlo zn. V. Z. L.) - súd má za to, že uvedené prieskumy autopožičovní vybrané žalovaným, nie je možné považovať za relevantné východisko, odôvodnenie krátenia denného nájmu v oznámení žalovaného zo dňa 25.05.2020. Pričom sám žalovaný sa v tomto oznámení zo dňa 25.05.2020 odvolal na prieskum trhu, ktorý však nepreukázal k danému rozhodnému dátumu (oznámenie žalovaného zo 25.05.2020) a uvedené nie je možné preukázať až následne, nasledujúcimi prieskumami vo vybraných autopožičovniach, ktoré konkrétne označil a vybral iba žalovaný.

30. Súd posúdil, že cena dojednaného denného nájmu vo výške 50,-eur je primeraná. Poškodený riadne v písomnej forme uzavrel platnú zmluvu o nájme a dohodol s prenajímateľom výšku denného nájomného

v sume 50,-eur, ktorú súd nemal dôvod spochybňovať, považovať za neprimeranú alebo neobvyklú. Teda suma denného nájomného vo výške 50,-eur za dobu nájmu od 20.04.2020 do 30.04.2020, t.j. 11 dní predstavuje sumu 550,-eur. Žalobca si pôvodne v žalobe uplatnil aj sumu 30,-eur ako poplatok za pristavenie a odobratie vozidla, ktorý bol medzi zmluvnými stranami dojednaný v zmluve o nájme. Žalovaný po podaní žaloby na súd uvedený poplatok žalobcovi uhradil (s poukazom na čiastočné späťvzatie zo strany žalobcu, bolo konanie v tejto časti zastavené). Výška denného nájmu teda predstavovala sumu 550,-eur, žalovaný uhradil žalobcovi sumu 356,40 eur, žalobca má tak nárok na zaplatenie sumy 193,60 eur, preto súd žalobe v tejto časti vyhovel, pohľadávka vo výške 193,60 eur bola uplatnená dôvodne a toto právo bolo žalobcovi ako subjektu aktívne vecne legitimovanému priznané ako právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 v spojení s § 4 ods. 1, 2 zák. č. 381/2001 Z.z. a podľa všeobecných hmotno-právnych ustanovení vyplývajúcich z úpravy § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, na základe skonštatovania súdu vychádzajúceho z výsledkov vykonaného dokazovania vyhodnotených podľa § 191 CSP.

31. Súd má za to, že nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov spojených so zabezpečením náhradného motorového vozidla za dobu opravy poškodeného vozidla z titulu škodovej udalosti, ktorá bola zavinená klientom žalovaného, bola žalobcom preukázaná. Poškodený, teda právny predchodca žalobcu z titulu škodovej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo užívať a dôvodne si zabezpečil náhradné vozidlo, preto aj náklady spojené so zabezpečením tohto náhradného vozidla, a to nájomné, patrí do právneho nároku poškodenia. Poškodený bol nútený vynaložiť náklady súvisiace so zabezpečením motorového vozidla spôsobom jeho prenájmu, keďže po dobu opravy nemohol používať svoje motorové vozidlo. Škoda v tejto súvislosti vzniknutá na strane poškodeného, je škodou v rozsahu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto náhradného motorového vozidla. Skutočnou škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo, k prenájmu ktorého bol poškodený donútený poisťovňou udalosťou, za ktorú zodpovedá klient žalovaného. Škoda spočívajúca v tom, že poškodený vynaložil náklady na zapožičanie osobného automobilu, ktorý nemohol používať v dôsledku poškodenia, je potrebné považovať za skutočnú škodu, ktorú je škodca povinný nahradiť v rozsahu nutne a účelne vynaložených nákladov. Náhrada nákladov za používanie motorového vozidla nereparuje poškodenému stav, keď nemohol z titulu poisťovnej udalosti používať svoje motorové vozidlo. Pokiaľ išlo o výšku nákladov z titulu doby nájmu na zapožičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie prenájmu náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na požičanie náhradného vozidla. Poškodený, právny predchodca žalobcu preukázal, že z titulu poisťovnej udalosti nemohol svoje motorové vozidlo používať. Je nepochybné, že žalovaný v rámci povinnej zmluvnej poisťovne je povinný nahradiť žalobcovi náklady spojené s prenájmom náhradného vozidla, keďže poškodené vozidlo bolo poškodené v dôsledku dopravnej nehody spôsobenej vozidlom poisteným u žalovaného. Súd má za to, že nepochybné ide o náklady vynaložené nutne, keďže poškodený si prenajal vozidlo v dôsledku poškodenia jeho vlastného vozidla. K dôvodnosti a účelnosti samotného prenájmu náhradného vozidla súd konštatuje, že poškodený je ten, ktorý bol následkom škodovej udalosti, ktorú sám nespôsobil, ukrátený na svojom majetku a musel znášať jeho následky spojené so zabezpečením náhradného vozidla, obstaraním jeho opravy a prevzatia.

32. Žalobca si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 223,60 eur od 10.06.2020 do 11.12.2020 a 5% ročne zo sumy 193,60 eur od 12.12.2020 do zaplatenia. Keďže sa dá z listu žalovaného zo dňa 25.05.2020 predpokladať, že poisťné šetrenie bolo ukončené dňa 25.05.2020, aj keď výslovne to tam nie je uvedené a začala plynúť 15 dňová lehota na poskytnutie plnenia. Listom zo dňa 25.05.2020 žalovaný oznámil výšku poisťného plnenia a uviedol dôvody, pre ktoré poisťné plnenie znížil, zároveň poukázal poisťné plnenie v sume 356,40 eur. Dňom 26.05.2020 tak začala plynúť 15-dňová lehota, ktorá uplynula dňa 09.06.2020. Žalovaný namietal, že nárok na úrok z omeškania žalobcovi neprináleží, nakoľko žalovaný si splnil povinnosť voči poškodenému a poukázal zároveň na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017, sp. zn. 1Cdo/212/2017.

33. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný si splnil povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z.z. v zákonom určenej lehote. Poisťnú udalosť zlikvidoval a poskytol poisťné plnenie a taktiež aj informoval žalobcu o dôvodoch poskytnutého poisťného plnenia a o spôsobe výpočtu poskytnutého plnenia. To, že žalovaný neodôvodnil zníženie poisťného plnenia podľa predstáv žalobcu, nemožno vykladať spôsobom, že by si túto povinnosť nesplnil, a teda sa dostal do omeškania.

34. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018 sp. zn. 3Cdo/145/2017, zo dňa 27.05.2020 sp. zn. 7Cdo/109/2018, ako aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 26.02.2019, sp. zn. 1Cdo/212/2017, keď predmetom prieskumu dovolacieho konania bola práve právna otázka dôsledkov omeškania poisťovateľa s poskytnutím plnenia podľa § 11 ods. 7 a 8 zákona č. 381/2001 Z.z. (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/145/2017 z 22.11.2018, v zmysle ktorého peňažná sankcia v podobe úrokov z omeškania upravená v § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z.z. je viazaná na nesplnenie nepeňažnej povinnosti vyjadrenej v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b) zákona č. 381/2001 Z.z., účelom ktorej je ochrana poškodeného, aby poisťovňa pod následkom tejto sankcie nezostala nečinná, aby bola nútená oznámiť v lehote 3 mesiacov poškodenému spôsob vybavenia jeho poisťnej udalosti). Zákonodarca totiž v § 11 ods. 8 uvedeného zákona jasne a zreteľne formuluje podmienku, v zmysle ktorej je poisťovateľ povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona. Najvyšší súd SR vyslovil vo svojich rozhodnutiach záver, že omeškanie poisťovateľa v zmysle § 11 ods. 8 cit. zákona vzniká len ako dôsledok porušenia jeho povinnosti podľa § 11 ods. 6 cit. zákona. Dovolací súd skonštatoval, že ustanovenie § 11 cit. zákona sa týka výlučne nesplnenia povinnosti poisťovateľa, ktorá mu bola uložená v súvislosti so šetrením poisťnej udalosti na základe oznámenia poškodeného. Zákonodarca totiž jasne a zreteľne v § 11 ods. 8 formuluje podmienku, v zmysle ktorej poisťovateľ je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu. Je tomu tak v prípade, ak si poisťovateľ nesplní povinnosť podľa § 11 ods. 6 uvedeného zákona. Z dikcie tohto ustanovenia je zrejmé, že zákonodarca povinnosti poisťovateľa viaže výlučne vo vzťahu k prešetrovanej poisťnej udalosti (obdobný názor vyslovili aj sudy nižšieho stupňa, napr. rozhodnutie KS v Trenčíne sp.zn. 6Co/58/2019, KS v Trnave sp.zn. 26Co/233/2017...). S poukazom na uvedené nebol dôvod odkloniť sa od daných záverov Najvyššieho súdu SR. Súd posúdil, že žalovaný splnil svoje povinnosti v zmysle § 11 ods. 6 cit. zákona, a preto žalobcovi nevznikol nárok na úroky z omeškania.

35. Zároveň súd poukazuje aj na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 228/2020 zo dňa 26.05.2012 (odsek 22 odôvodnenia)...k tvrdeniam žalobcu uvedeným v odvolaní a odôvodnení žaloby v celom rozsahu zaujal stanovisko v tejto veci Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018 bod 16.3, keď uviedol, že žalovaná si svoju povinnosť ako poisťovateľ podľa § 11 ods. 6 zák. č. 381/2001 Z.z. splnila, nebola preto povinná uhradiť žalobcovi ako poškodenému úroky z omeškania. Do omeškania by sa dostala s plnením náhrady škody až vtedy, ak by po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody neuhradila v lehote určenej súdom priznanú náhradu škody žalobcovi podľa ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z.z.

36. Na základe týchto uvedených skutočností súd žalobu žalobcu v časti uplatnených úrokov z omeškania zamietol a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku (III. výrok).

37. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP), súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa § 256 (1) Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

39. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

40. Podľa článku 4 ods. 1 a 2 : (1) Ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (2) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

41. S poukazom na to, že žalobca bol v spore úspešný v rozsahu priznaného nároku - istiny, ako aj v časti čiastočného zastavenia konania (procesné zavinenie na zastavení časti konania bolo na strane žalovaného, nakoľko sumu 30,-eur uhradil žalovaný až po podaní žaloby na súd) a žalobca bol

neúspešný iba v nepatrnej časti, čo sa týka úrokov z omeškania, preto súd rozhodol tak, že žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku (IV. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.